

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GUNNAR JØRGENSENS
SKOLE

1953—54

Det attende år —

En sommerferie-hilsen
til elever, lærere og forældre

SKOLE SANGEN

Her har vi leget i vekslende vejr
og drukkert af kundskabens kilde.
Faldt os til tider en lektie lidt svær,
det hjalp, når kun ærligt vi ville.
I solskin og byger, i snevejr og blæst
blev hverdagen glæde og højtiden fest,
når blot vi stod sammen som venner.

Muntert vi hilser hver morgen med sang,
med smil går vi dagen i møde,
lytter til ekko af tidernes gang
og lærer af slægter, som døde.
I solskin og byger, i snevejr og blæst
blev hverdagen glæde og højtiden fest,
når blot vi stod sammen som venner.

Drømme vi drømte, mens dagene svandt,
og gavmildt blev gaverne givet.
Frihed og ansvar var løsnet, der bandt.
Vor skole blev skole for livet.
I solskin og byger, i snevejr og blæst
blev hverdagen glæde og højtiden fest,
når blot vi stod sammen som venner.

»Skoleliv er menneskeliv...«

H. C. FREDERIKSEN

At holde skole er ikke gjort med at læse ABC med småbørn og lære unge mennesker sprog og matematik. Hvis det var tilfældet, var den stillede opgave forholdsvis enkel. Da gjaldt det hovedsageligt om at tulle »kendsgerninger« i børnene, som man hælder saft på flasker. Men børn er nu engang ikke flasker, der bare skal fyldes, men små levende væsener, der gror. Og unge mennesker har andre og større behov end blot at sanke viden og kundskab.

Naturligvis må en skole se det som en af sine hovedopgaver at dygtiggøre eleverne. Det daglige skemas mange fag må ske fyldest og årets arbejde sætte frugt i en nyttig og positiv viden, erhvervet i overensstemmelse med den enkeltes evner og flid. Men når dette — ret selvfølgelig — er sagt, er der grund til at understrege, at barnets verden er så rig og så stor, at man trods alt kom til kort, hvis man *kun* regnede med det, der kunne måles med karakterprotokollens alen.

I gamle dage var læreren nærmest en »hører«. I vor børnepsykologiske tidsalder skulle han gerne samtidig være noget af en *lytter*, der midt i den daglige rutine giver sig tid til at »læse mellem linierne«. Han bør ikke være blind for, at når Peter en dag er uoplagt — eller når Sofie i en time sidder og kigger ud ad vinduet i stedet for at følge med — så kan det have sine særegne grunde. Hvem véd, om ikke Peters lille kat netop i morges, inden han gik hjemmefra, blev kørt over af en bil? Og hvem ved, om ikke Sofies gule kanarieflugt i går eftermiddags fløj bort gennem et åbentstående vindue? — »Barnehjerte kan også banke!« siger H. C. Andersen. — Og den, der underviser børn, bør undertiden være varsom med alt for hastigt at fælde kategorisk dom over »synderen«. Opmuntring og forståelse gør større undergerninger end bebrejdelser og skældud.

Men også far og mor bør erindre, at der er en verden uden for fagenes Verona. Vel er det ønskeligt, at drengen og pigen i det daglige arbejde yder, hvad de evner, men alt er ikke kortlagt med vidnesbyrdbogens ug'er, mg'er og tg'er. De mange hjerterødder, der binder et barn til dets skole, henter dog dagen igennem også næring fra andre og langt dybere liggende muld-lag. Megen skoleviden glemmes, men hvad et barn og en ung med hjerte og følelse opsuger af rent menneskelige værdier — det være sig i en alsangstime, under en morgensang, på en solbeskinnede legeplads — det ligger som spirende kim i sindet og bærer frugt ud over dagen og vejen.

Skoleliv er menneskeliv —

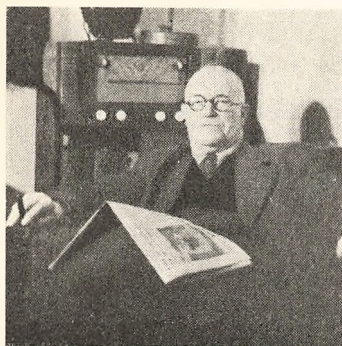
Måtte dette min egen skolemesters motto altid lyse som en ledestjerne over Gersonsvej 43!

Mangt og meget har ændret sig, siden han for år tilbage vandrede sine morgenture på de idylliske villaveje i Ordrup — den gamle, hvidhårede skolemester med slængkappen og det flagrende kunstnerslips — men *målet* for dansk skoleliv er og bliver dog nu som før det samme: En skare glad ungdom, der med flid søger at dygtiggøre sig til fremtidens gerning, og som med ungdommens ukuelige lyssyn i behold oplever den travle hverdag som *glæde* og den stille højtidsstund som *fest*.

En ungdom, der gror!

Gunnar Jørgensen

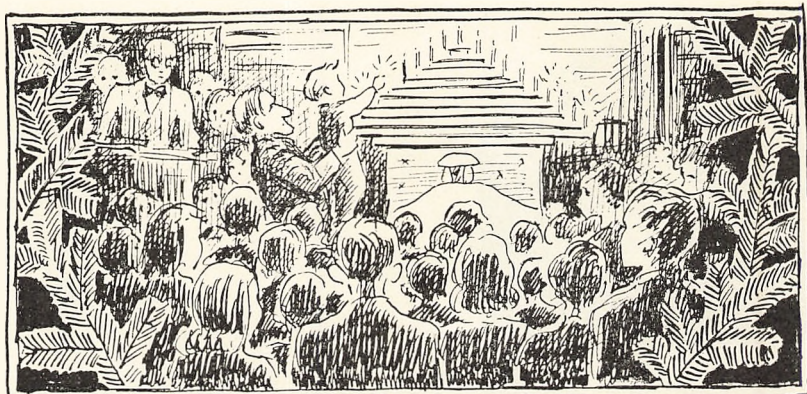

FØR OG NU

Skolens ældste lærer
fortæller

Fra 1882-1894 gik jeg i skole. De fleste af mine kammerater (navnlig i de mellemste klasser) hadede skolelivet og til dels også lærerne, medens jeg holdt meget af samlivet i skolen og intet havde mod lærerne, men jeg turde ikke sige det, for så havde jeg fået bank af kammeraterne; den slags ting var usømmelige. Da jeg i 1902 blev lærer, kom jeg til en skole, hvor eleverne rent ud sagde, at de elskede skolen, og nærmest ugleså dem, der havde en anden mening. Men det var vist noget enestående på den tid. Jeg begyndte med militærtonen (jeg var nylig bleven kornet i fodfolket), en tone, jeg egentlig afskyede, den var min natur imod. Men børnene fik mig hurtigt ned på jorden og gjorde mig nærmest til deres kammerat, dog som primus inter pares, den første blandt ligemænd. Det var i overensstemmelse med min natur, nu havde jeg fundet mig selv. Tiden gik, og børnene skiftede; de blev naturligvis anderledes, men det blev jeg også. Den danske skole gik efterhånden over til at knæsatte den frie væreform mellem børn og voksne; men det gav intet skår i følelseslivet mellem de to parter. Den frie tone er og bliver jo kun noget ydre. Er man først groet fast i dette: at kunne lide hinanden, gør de ydre former intet. Da jeg efter 44 års arbejde på samme plads, hvor jeg og min væremåde nærmest var bleven en tradition, kom til dette sted, var man her i fri tone kommen forud for min tradition, men jeg var heldigvis smidig nok til i løbet af få år at bringe mig og eleverne på bølgelængde med hinanden, så jeg nu lever i det samme tillidsforhold mellem børnene og mig, som startede mit lykkeliv i skolearbejdet. Et sådant kan altså også leves med nutidens børn.

Knud Meyling

„Glæden er jordens gæst i dag -“

Tale ved juleafslutningen 1953

Hvert år kommer JULEN som en gave til menneskeheden. Et budskab fra en verden, der lever i vore dybeste længsler og drager os med en mild og kærlig kalden.

De helt små børn er vel dem, der klarest ser ind i JULENS rige. For dem går eventyr og virkelighed i eet. Hyrderne på marken og stormagasinerne julemænd, den fattige jomfru i Betlehemsstalden og kravlenisserne derhjemme på stuerne vægge, englesangen og lirekassens sprukne toner, stjernen, fugleneget, krybben og det bugnende gavebord — alt er med til at væve det skønne og festlige tæppe, vi kalder *dansk jul!*

Men også for de lidt større, der just ikke længer ynder at blive kaldt »småbørn«, og som for længst er vokset fra kravlegården og for længst kommet over den alder, hvor man plaffer naboens og genboens unger ned med hjemmelavede træpistoler — også for dem står JULEN som et af årets festlige højdepunkter. Find den dreng og den pige, der ikke — når decembermørket sænker sig — hitter blyanten frem og grifler alenlange ønskesedler ned! Og find den ellers nok så egocentriske lillebror og lillesøster, som ikke — når hjemmets hemmelighedsfulde gavevirvar vokser til kaos — med glæde slagter sparegrisen og køber foræringer til hele familien! Foræringer, som i sig selv er af diminutiv pengeværdi, men dog ubetalelige, fordi de udspringer af et kærligt hjerte . . .

Ja, selv de unge —! De, der er i den vanskelige alder, hvor man helst skjuler enhver dybere følelse bag et pjanket smil, og hvor vågnende kritik og nøgtern virkelighedssans kan få een til at tvivle både på englesangen og Betlehemsstjernen — selv *de* kan i denne mærkelige måned opleve stille stunder, hvor de pludselig aner, at der er mere mellem himmel og jord, end man sådan til daglig går og regner med. De opdager med eet, at der ligger dybe sandheder gemt i de gamle salmetoner om, at »Julen er kommet med solhverv for hjerterne bange« — og at man også anno 1953 kan have brug for at »gå med stille sind som hyrderne til barnet ind«.

— Det budskab, JULEN hvert år bringer os, er budskabet om menneskets tillid til en himmelsk magt, der vil os det vel. Det er i slægt med det, der skete på Betlehems marker for snart 2000 år siden — og i slægt med det, der sker, når et lille barn om aftenen folder sine hænder og beder sin aftenbøn. Lad være, der både findes sorg og nød og uanet lidelse i tilværelsen — så længe der er rene og glade barneøjne, som julens lys kan spejle sig i, har Gud ikke glemt sin grønne jord. Og lad være, vi mennesker tit har handlet ilde med den livets gave, han skænkede os — så længe der dybest inde i vort hjerte lever en længsel efter at »se Guds milde ansigt«, vil tonen fra himlen ikke forstumme.

Barneøjne — uskyldsrene —
Atter er et solhverv hændt.
Mellem vinternøgne grene
står min *julestjerne* tændt.

Tynges du af tunge byrder,
tabte du din barndoms spor:
Knæl som markens fromme hyrder,
lyttende til englekor!

Oplev JULENS store under
på din stille pilgrimsfærd:
Kærlighedens fyrste blunder
*barne*tryk i stjernens skær...

G. J.

Juleopillede - 4' billedet. 1953.

Et virkeligt eventyr

Der var engang — den indledning kender vi allesammen, og de fleste af os tror vist, at den betyder: for mange, mange år siden; men det er slet ikke rigtigt. Eventyret begynder nårsomhelst — i dag, i morgen. Det kommer kun an på os selv. Eventyrets fé går lyslevende rundt iblandt os.

Hun lever i de små forløb,
i forårsblomstens spæde svøb,
i barnets tillidsfulde smil,
i landevejens runkne pil,
i somrens svale aftenstund,
i pigens bløde, skælmske mund,
i regnen på den tørre jord,
i hvert et godt og venligt ord.
Ja, det er eventyrets fé,
som lader tusind und're ske
for den, der blot forstår at se.

I dagene omkring H. C. Andersens fødselsdag gæstede hun personlig vores skole og blandede sig så eftertrykkeligt i danskundervisningen, at den gamle digter sad og frydede sig i sin himmel. Eventyrbogen blev levende. Alle de kendte og kære skikkelser myldrede frem og viste os, at de er til, at de er virkelige. Kort sagt: Vi fejrede den berømte fynbos fødselsdag med opførelsen af en lang række nydelige tableau'er og underfundige eventyrspil. Festen varede i tre dage — ligesom i eventyret — og tilskuerne nede i salen gjorde store øjne.

Underskolen lagde for allerede den 31. marts med en række optrin, som illustrerede nogle af H. C. Andersens kendteste digte. Der var idyl og poetisk forår på scenen, da de små damer og herrer trådte dansen under de lyse bøger — i dragter fra Sjette Frederiks dage. Men de kunne mere end synge og danse, de små. Fatter handlede sig til en pose rådne æbler og fik alligevel kys og ikke knubs af mutter. Bondekonen drømte sig til en fornem frier, men fik en æggekage i stedet, og *Svinedrengen* solgte sine opfindelser til prinsessen for hundrede kys. Hverken mere eller mindre. »Hundrede kys af prinsessen, eller hver beholder sit!« Bag-efter foragtede han hende ganske vist. Sådan er mandfolk jo — også i eventyret. Ak ja.

Mellemskolen stod ikke tilbage for de små. Eventyrspillene hvirvlede over scenen, det ene mere farvestrålende og opfindsomt end det andet.

I A havde vovet sig i lag med intet mindre end det kinesiske eventyr om *Nattergalen*. Skuespillerne optrådte i originale dragter fra selve Morgenlandet og talte iøvrigt sproget flydende. I B spillede *Prinsessen på Ærten* i delvis moderne opfattelse: Ærten var erstattet med en kokosnød. Nutidens prinsesser er ikke så sarte som hine uskyldige tiders.

II As gavtyve havde iført sig *Kejserens nye Klæder* og gøgledede, så salen boblede af begejstring. Det var mere end nydeligt, det var kosteligt. Nærværende anmelder, som ellers er et forsagt og tilbageholdende gemyt, skreg af grin. II B præsenterede *Ugedagene*, så ingen kunne være i tvivl

om, at hver dag har nok i sin plage. Ned med onsdagen! Hurra for søndagen!

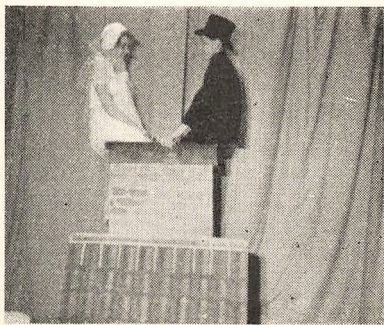
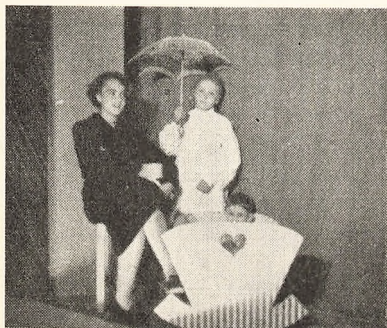
III A vandrede fra *Elverhøj* direkte ind i publikums hjerte. Hvilken ynde! Hvilken gratie! III B sang *Lille Viggo* i søvn og lod ham i drømme åbne den store eventyrbog, så alle billederne sprang ud og blev levende: Soldaten og heksen, den lille havfrue, hyrdinden og skorstensfejeren, den standhaftige tinsoldat og hans dejlige danserinde, den bedrøvede moder, der ofrer alt for at finde sit barn. Jo, det var en smuk og poetisk drøm!

IV A lod årets måneder, *Tolv med Posten*, passere revy i opfindsomme og karakteristiske kostumer. Skildvagten hilste dem med honnør, og det gjorde publikum også.

Til sidst galoperede IV B og *Klods-Hans* over scenen, så det gungrede i de skrå brædder. Overset og forhånet af alle andre end sin kloge og gode mor rejste den fattige provinsdreng til hovedstaden og besejrede hele landet med sit vid. Han lærte en undrende verden, at der er mere grøde i grøftens pludder end i avisernes pladder. Det kunne den lille prinsesse naturligvis ikke stå for.

Og dermed var det forbi. Tre festlige dage, som for en tid havde fået os til at glemme de tørre tal og den grå grammatik. Forbi, forbi! Og det bliver alle historier.

E. J.

HANS OG TRINE

frit efter Poul Martin Møller

Opført ved julemarkedet
1953

- Hans: Skønne sol for alle sole,
lille Trine, søde glut,
hvor går du, min skat, i skole?
- Trine: I hr. Jørn'sens institut!
- Hans: Er det dér, man får en slikpind,
når man stædig er og stejl,
og bli'r rost, når man er næsvis?
- Trine: Søde Hans, du ta'r skam fejl!
Det er verdens bedste skole!!
- Hans: Verdens bedste, si'r du — tænk —
- Trine: Ja, nu skal du bare høre,
sæt dig her på denne bænk —
- Hans: Hvilket eventyr mig venter —
- Trine: Hold nu mund —
- Hans: Jeg lytter, skat,
lytter, som jeg aldrig lytted' —
- Trine: Godt, så ta'r din Trine fat:
Børn, som går i vores skole,
altid deres lektier kan,
dette gælder Lis og Ole,
altså både hun og han!
Aldrig støjer de på gangen,
altid klassens gulv er rent,
og om morg'nen kommer ingen
— *næsten* ingen da! — for sent!
- Hans: Tænk engang —
- Trine: Ja, hør nu bare:
Skolens store, skolens små
er så søde, at de alle
sku' ha' englevinger på!
- Hans: Hvad med lærer' og lær'inder?
- Trine: De er alle li'sådan!

Hans: Det var Søren —
 Trine: Ikke bande!
 Hans: Sligt går over min forstand!
 Får man aldrig af krabasken,
 aldrig af den grove fil?
 Trine: Nej, hos os er tysk og engelsk,
 fransk og regning sol og smil!
 Hans: Hør, jeg tror, min Trine praler —
 Trine: Så må Hans tro om igen!
 Hans: Jeg vil ind i denne skole —
 Trine: Næ — hov stop — min fine ven!
 Den er ej for dovenlarser,
 som vil *drive* tiden væk!
 Husk, at friheden forpligter —
 Hans: Det er klart da — klart som blæk —
 Trine: Først når du for alvor slider,
 ærlig, glad og resolut,
 er du værdig til at komme
 i så fornemt institut!
 Hans: Jeg skal gøre, hvad jeg evner —
 Trine: Mer' forlanges der vist ej —
 Kom i morgen! Husk adressen:
 43 *Gersonsvej!*

SPORTEN VED SKOLEN

Som de tidligere år har vi flittigt deltaget i håndboldkampe mod andre skoler. Foruden de gamle forbindelser har vi indledet samarbejde med Skovgårds-Skolen. Ved vort første besøg på denne skole fik vi den forevist og var alle meget imponerede. Sportspladsen har blot det minus, at den er uanvendelig til boldspil det meste af året, så fremtidige kampe må spilles hos os.

I fodbold har vi deltaget i HIK's turnering, og man kan netop sige med vekslende held.

★

Aksel Pedersen

Også pigerne har været meget flittige i dette skoleår. De har deltaget i adskillige langboldkampe mod skoler i Gentofte kommune og vundet så at sige alle kampene.

Træningen til idrætsmærket har også haft stor tilslutning. Følgende har taget : Bronze: Helen Petersen, Hanne Christiansen. Sølv: Jette Kjær, Grete Svendsen, Hanne Ammitsbøl, Yvonne Gloerfeldt-Tarp. Guld I: Jytte Stig Jensen. Guld II: Inge Lolle, Kirsten Sieverts, Inger Grove, Marianne Kjær, Annette Green, Lene Garnum, Kirsten David Hansen, Any Lauridsen.

Kirsten Sjøqvist

Af skolens dagbog

Fra fastelavnsfesten.

18. AUGUST: Det nye skoleår begyndte på skolens 17-års fødselsdag. Skuespilleren *Peter Poulsen* læste Mark Twain, Mogens Lorentzen, Krohn og Kipling. Det blev en oplevelse, vi sent vil glemme — ikke mindst fortolkningen af Kiplings mandige digt.

29. AUGUST: Dagen mindedes. . .

2. SEPTEMBER: Alsangstime med *Carl Nielsens* sange.

9. og 11. SEPTEMBER: I år gik skovturene til Jægerspris. Vejret var lidt skyet og blæsende, men humøret som altid højt. — Forberedelsesklasserne var mest interesserede i den gamle jættestue, de større elever nok så meget i slottet, røverlegen og — de private spadsereture!

12. SEPTEMBER: III mellem a og b aflagde besøg på H. C. Andersen-udstillingen i Tivoli.

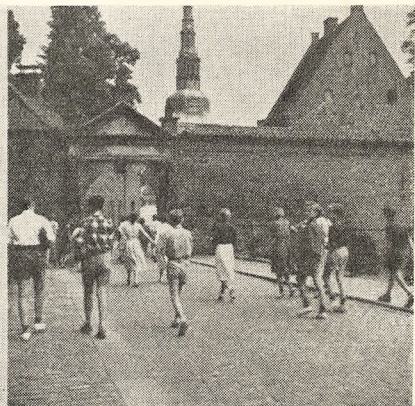
17. OKTOBER: Alsangstime med efterårssange.

4. november: Enkelte af de større elever overværede i Skolescenens bygning en interessant forestilling på *John Wrights* berømte marionetteater.

7. NOVEMBER: Hukommelseskunstneren *Ville France* imponerede endnu en gang såvel store som små med sin fænomenale »huskekunst«. — At han glemte sin spadserestok, da han gik, er jo en anden sag!

I Jægerspris.

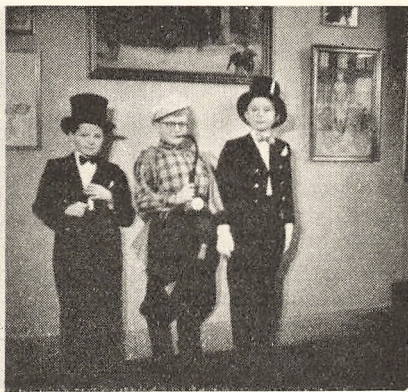
På Kronborg.

18. NOVEMBER: Den årlige højskoledag begyndte — traditionen tro — med et foredrag af *Arne Bertelsen*. Efter en *alsangstime* læste skuespillerinderne *Karen Berg* og *Inga Schultz Holberg* (i dragter!) og glædede os som så mange gange før med deres kunst. — Dagen sluttede med en pragtfuld *Jørgen Bitsch*-farvefilm fra Afrika.

JULEMÅNEDEN: Atter i år blev december årets hyggeligste måned. Lige fra den morgen, skolens yngste elev tændte det første lys over *Ribers* nissehule, og til måneden sluttede med juleafslutningerne for elever og forældre, prægedes dagene af voksende julestemning. — Den 6. holdt vi *julemarked* under summende virvar fra kælder til kvist. (Overskud 1590.88 kroner!). — Den 18. spillede III mellem b (plus en mængde små kammerater i gæsteroller) *julekomedie* — »Julemandens kanetur» — for små og store og høstede som de foregående år fortjent

Torsk er godt —

Fra H. C. Andersen-dagene.

bifald for deres virkelig gode præstationer. — Et par dage før ferien arrangerede fru *Lisbeth Rønberg* sit vanlige lyn-marcipankursus for skolens slikmunde og husholdningsinteresserede. — Og så var det jul!

5. FEBRUAR: For en stopfyldt sal af lyttende elever holdt færdsselskabet foredrag og fremviste et par interessante og såre spændende færdsselskabsfilm, der uden tvivl havde et og andet at sige nutidens unge hastværks-trafikanter.

11. FEBRUAR: Kaptajn *Röder* fortalte djærvt, muntert og mandigt om sine oplevelser under verdenskrigen.

20. FEBRUAR: Mellemskolen afholdt sit årlige *karneval*. I lejede og hjemmefabrikerede kostumer gik dansen fra 8 til 12 — og alle var enige om, at det var en helt igennem vellykket aften, takket være det medbragte gode humør og *Otto Ditlevsens* muntre trio.

27. FEBRUAR: Som altid frembød skolen et broget skue, da de mindreårige fastelavnslørdag mødte frem som konger, cow-boys, sørøvere og prinsesser. Tiljubledes — og misundtes! — af deres ældre kammerater slog de katten af tøndens i gymnastiksalen og endte festdagen med sodavand og boller i »*Ribers kælder*».

31. MARTS og 1. og 2. APRIL: De festlige H. C. Andersen-dage — se artiklen side 8!

9. APRIL: Dagen mindedes i en alsangstime.

13. APRIL: Påskeafslutning.

3. MAJ: Overingeniør *Bing* holdt et fint og åndfuldt foredrag om litteratur for skolens ældre klasser.

På vej til Norge.

Besøg på Tuborå.

5. MAJ: Dagen mindedes i en alsangstime.

12. MAJ: I anledning af børnehjælpsdagen sendtes en festligt pyntet vogn med H. C. Andersen-skikkelser gennem Hellerup og nærmeste omegn.

19. MAJ: Realisternes sidste skoledag fejredes som sædvanlig med udkastning af flødekarameller og en spændende håndboldkamp, hvor eleverne besejrede lærerne (3-2).

NORGESTUR. Den 30. december 1953 tog III a til Norge. Målet var Mesnali Pensjonat på Nordseter ved Lillehammer, og det blev nået i rette tid til at fejre nytåret på tilbørlig måde. En dejlig uge fulgte med sol, frost og ganske godt skiføre; der var skitur til Nevrafjell, en formiddag på skøjter til Lillehammer og kælke- og sparkstøttingture på »lænte« kælke og »spark« er. Vemod hos os og lettelse hos værtsparret var de følelser, der prægede afskeden! Den 8. januar 1954 stod vi atter på Larsens Plads parat til — at tage tilbage igen, hvis blot ferien ikke havde været opbrugt. — Samme klasser var i maj på Bornholm.

p-ef.

BORNHOLMERTUR. Igen i år huserede en klasse (IV b) på vor lovpriste klippeø. For husly, forplejning og tilrettelægning af de begivenhedsrige ture sørgede som sædvanlig hr. og fru Boss, Hasle Vandrehjem. Alle var efter hjemkomsten enige om, at det var den helt rigtige form for geografiundervisning.

p.

Fra H. C. Andersen-dagene.

Forskelligt

I årets løb har enkelte klasser foretaget botaniske ekskursioner under ledelse af hr. *Steiner* og hr. *Asgar Pedersen*. — Mange af skolens elever har med forældrenes tilladelse medvirket ved mærkesalg på forskellige »dage«. — 3. og 4. klasse har ved politiets velvilje modtaget en god og grundig (og fornøjelig!) *færdelsesundervisning*. — Hovedparten af skolens elever har overværet *Skolescenens* og *Skolebioens* forestillinger. — Også *skoleradioen* har af og til været aflyttet. — Endvidere har enkelte klasser aflagt besøg på Tuborg, hos Bing og Grøndal og på den kinesiske udstilling. — Som de foregående år har så godt som alle klasser i årets løb afholdt muntre og hyggelige *klasseaftener*.

Willi Naumanns mindegave

Hvert år uddeles en bog til en elev, som året igennem har ydet en særlig fortjenstfuld indsats for skolelivet. I 1953 blev det *Eric Gjerulff* fra IV mellem.

Gaver

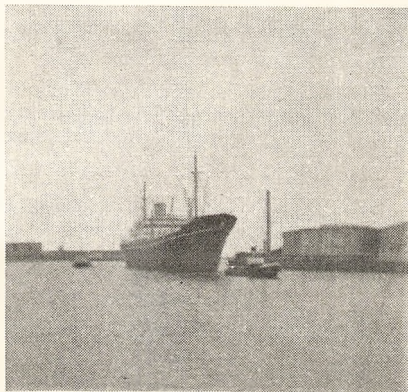
I årets løb har vi haft den glæde at modtage følgende gaver til skolen og dens samlinger: Kandebarer (*Svend Otto*), kank, (*Hans Ulrich P.*), skildpaddeskjold (*Per Børge*), gevirer (*Birgitte K.*), saltsten (*Vicki*), edelweiss (*Steen R.*), naturhistoriske præparater (*Erik Wiese*), lava (*Kirsten W.*), sten fra Frankrig, løvsangerrede (*Annette R.*), marmor fra Akropolis (*Erik B.*), svampe fra Middelhavet (*Poul B.*) — For disse — og muligt ikke nævnte — gaver siger vi hjertelig tak.

Nyt „adoptivbarn“

I det forløbne år har skolen haft den sorg at miste sit »adoptivbarn«, »Grete Mærsk, der blev solgt til udlandet. Heldigvis forblev vi ikke barnløse i mange måneder, idet Dansk Skibsadoption til erstatning til delte os Ø. K.'s ms »Poona«. Dette skib på godt 10.000 tons kommer efter hver tur tilbage til dansk havn, og i marts måned blev IV m indbudt til at besøge »barnet«, mens det lå i Frihavnen. Vi fik forevist skibet fra for til agter og tilbragte en fornøjelig eftermiddag om bord.

Dette besøg har knyttet skib og skole nærmere sammen, og den fremtidige korrespondance skal nok blive til glæde for begge parter.

p.

„Poona“ i København.

Pjankede lærere.

Alvorlige lærere

Mellemskole- og realeksamen

Følgende elever bestod juni 1953 henholdsvis mellemskole- og realeksamen:

Ejnar Agertoft, Hans Sattrup Christensen, Suzanne Christiansen, Gerd Dam-Nielsen, Rillo Fode, Eric Gjerulff, Per Godfredsen, Steen Hilmand, Marianne Kjær, Peter Kondrup, Kjeld Larsen, Oscar Lewisohn, Inge Lolle, Steen Marcussen, Inge Mathiasen, Georg Olsen, Kirsten Sieverts. — Birgit Bachner, Jan Bojsen-Møller, Kristine Sievert, Preben Christiansen, Nina Danielsen, Niels Holm, Sven Hoverby, Mogens Jacobsen, Mogens Larsen, Søren Linde, Ruth Offenhäuser, Vibeke Packness, Erik Plinius, Jørgen Schiønning, Arne Springborg, Anne-Marie Valentin, Fritze Wulff.

Jens Alstrup, Niels Møller, Ib Nelson, Erling Nielsen, Ole Walsøe, Axel Wichmann. — Bente Christensen, Else-Marie Gleerup, Kirsten David Hansen, Edle Hedberg, Tom Heide, Kirsten Helleberg, Birgitte Jepsen, Inger Kofod, Hans-Jørgen Larsen, Ole Lynggaard, Mattu Madsen, Britta Orth, Susanne Preisler, Bodil Steiner, Birgitte Thurø.

Meddelelsø

SKOLENS LEDER træffes daglig kl. 14-15, men der kan altid telefonisk aftales andre tider.

FORÆLDRESAMTALER. Forældrene er hjertelig velkommen på skolen. En samtale om barnet — dets evner, arbejdsmåde og fremtid — vil altid være af værdi både for hjemmet og for skolen.

SKOLENS LÆGE: *Mogens Krasilnikoff.*

SKOLEHUER kan købes i Magasin du Nord (pris kr. 10,50).

SKOLEEMBLEMER (kr. 0,90) kan købes hos hr. *Riber.* — SKOLEMÆRKER til gymnastikdragter (kr. 2,05) købes hos fru *Sjöqvist.*

NB. Bøger og tøj bedes mærket med navn

SKOLENS TELEFONER: Helrup 4395 (lederen). Helrup 35042 (eleverne).

— Det nye skoleår begynder tirsdag den 17. august —